

Sygn. akt **XXIII Zs 49/21**

POSTANOWIENIE

Dnia 23 czerwca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XXIII Wydział Gospodarczy Odwoławczy i Zamówień Publicznych w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Andrzej Kubica

po rozpoznaniu w dniu 23 czerwca 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego

z udziałem

odwołującego (...) s.c. z siedzibą w Ł.

zamawiającego Stowarzyszenia - (...)

na skutek skargi odwołującego

od postanowienia Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej

z dnia 31 marca 2021 r., sygn. akt KIO 544/21

w przedmiocie wniosku odwołującego o zwolnienie od kosztów sądowych

postanawia:

oddalić wniosek.

Andrzej Kubica

Sygn. akt **XXIII Zs 49/21**

UZASADNIENIE

Skarżący (...) s.c. z siedzibą w Ł. wniósł o zwolnienie od obowiązku ponoszenia kosztów wpisu oraz kosztów postępowania w przedmiotowej sprawie. W uzasadnieniu wniosku skarżący wskazał, że w skutek działania zamawiającego Stowarzyszenia - (...), który nie uregulował płatności wobec jednego ze współników skarżącego na kwotę przeszło 2.000.000 zł zachwiana została płynność finansowa współników skarżącego, którzy musieli pokryć wykonanie robót budowlanych wobec własnych podwykonawców.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie wskazania wymaga, że z uwagi na treść art. 98 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2019 r. Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 2020), do rozpoznania niniejszej sprawy zastosowanie znalazły przepisy ustawy – Prawo zamówień publicznych w brzmieniu po 1 stycznia 2021 r.

Wniosek skarżącego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że generalną zasadą procedury cywilnej jest to, iż strona dochodząca swych praw przed sądem zobowiązana jest uiszczać stosowne opłaty. Ustawodawca jedynie wyjątkowo dopuszcza odstępstwo

od tej reguły, stanowiąc, iż sąd może na wniosek przyznać zwolnienie od kosztów. Zgodnie z art. 103 u.k.s.c. sąd może przyznać zwolnienie od kosztów sądowych osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej niebędącej osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Należy podkreślić, że instytucja zwolnienia od kosztów sądowych stanowi wyjątek od zasady pełnej odpłatności postępowania sądowego. Jej przesłanki należy więc interpretować w sposób zawężający. Zawarte w powyższym przepisie sformułowanie, cyt.: „jeżeli wykazała, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie” oznacza nic innego, jak obowiązek wykazania dowolnymi dowodami sytuacji majątkowej, uzasadniającej twierdzenie o braku dostatecznych środków na koszty sądowe. To w interesie wnioskodawcy jest też dostarczenie szczegółowych danych co do jego sytuacji majątkowej, pozwalających na zwolnienie od kosztów sądowych. Zgodnie z podzielanym przez Sąd Okręgowy stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w postanowieniu z dnia 19 października 2001r., sygn. akt I CZ 142/01, (nie publ.), osoba prawna składając wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych obowiązana jest już bowiem w tym wniosku wykazać, tj. udowodnić, że nie ma dostatecznych środków na ponoszenie tych kosztów. To w interesie wnioskodawcy jest dostarczenie szczegółowych danych co do sytuacji majątkowej, pozwalających na zwolnienie od kosztów sądowych.

Uwypuklenia wymaga również, że zgodnie z wyrażanym w judykaturze zapatrywaniem przejściowe trudności materialne, związane z prowadzoną działalnością gospodarczą, co do zasady nie stanowią podstawy do zwolnienia od kosztów sądowych. Posiadanie środków finansowych zapewniających dostęp do sądu stanowi element działalności gospodarczej, co prowadzi do stwierdzenia, że przedsiębiorca powinien uwzględniać koszty sądowe w racjonalnym planowaniu wydatków związanych z tą działalnością, traktując je na równoważnym poziomie z innymi obowiązkami finansowymi. (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2017 r., I CZ 49/17).

W ocenie Sądu Okręgowego w rozpoznawanej sprawie skarżący nie zdołał wykazać, że nie posiada środków pieniężnych na pokrycie kosztów sądowych. Do przedmiotowego wniosku skarżący nie załączył bowiem żadnych dowodów mających na celu wykazanie twierdzeń o braku środków na uiszczenie wpisu. Z pewnością dowodu takiego nie może stanowić jedynie nieopłacona faktura VAT. Skarżący nie przedstawił również za pomocą przekonujących dowodów – stosownie do treści art. 103 ust. 2 u.k.s.c. – że jego wspólnicy nie mają dostatecznych środków na zwiększenie majątku spółki lub udzielenie spółce pożyczki w celu uiszczenia opłaty od skargi.

Podkreślić należy, że to uczestnik postępowania (w tym przypadku skarżący), jako domagający się zwolnienia od kosztów, winien wykazać zasadność wniosku poprzez przedstawienie stosownych dokumentów, z których wynikać będzie, że nie posiada środków finansowych, pozwalających na pokrycie kosztów sądowych. Kondycję finansową osób prawnych uzewnętrzniają natomiast takie dokumenty jak: informacje statystyczne, zaświadczenia urzędów skarbowych, dokumenty, które osoba prawna musi stworzyć - raporty kasowe, bilans roczny, deklaracje podatkowe, a także wyciągi z kont bankowych, umowy kredytowe i pisma banku oceniające zdolność kredytową, dokumenty stwierdzające wysokość zobowiązań. Natomiast w niniejszej sprawie skarżący nie przedstawił żadnych dowodów z dokumentów wskazujących jaka jest rzeczywista sytuacja finansowa spółki oraz jej wspólników.

W ocenie Sądu Okręgowego brak przedłożenia przez skarżącego stosownych dowodów spowodował niemożność oceny zasadności wniosku, a tym samym jego uwzględnienie wobec niewykazania przesłanek z art. 103 u.k.s.c. Z tych względów jako oczywista jawi się konieczność oddalenia wniosku.

Mając na uwadze powyższe i na podstawie powołanych przepisów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji.

Andrzej Kubica